

Naročnina:	Litr.	Letno	Poletne	četrtnično
ITALIJA		10:40	5:20	2:60
INOZEMSTVO		18:20	9:10	4:60

Uredništvo in upravnštvo: Trst, Via Majolica 10-12. Telefon: 1590. Uradne ure za stranke ob poneljih in petkih od 10-12. Oglas: Za vsak mm visoko eno kolone v širokosti 65 mm: finančni oglasi i L, osmrtnice, zahvale, poslana, vabila 60 cent., trgovski, obrtniki oglasi 60 cent. — Plača se vnaprej. — Posamezni izvod 20 cent.

Trst, 29. novembra 1923. — Leto IV. — Štev. 190.

Pota Komunistične internacionale

(O taktiki približevanja k širšim proletarskim in malomeščanskim masam)

V razdobju zadnjega leta in poslednjem mesecu 1. 1922. moremo opazovati v revolucionarnem delavskem pokretu preokret. Delavstvo, ki je bilo po porazu, ki je sledil prvi njegovovi večji ofenzivi 1919-20. hipom deorientirano, je jelo prihajati zopet v ravnotežje. Kominter, avangarda borbenega proletariata, je znala takoj oceniti položaj in dati delavskemu gibanju novih smeri. Položaj je predvsem zahteval takojšnje delavske obrambe proti vseslošni kapitalistični ofenzivi. Internacionala je uvidela, da je možna obramba edino potom močne **enote fronte** vsega delavstva. Soc. demokratije so to enotno fronto sabotirali — treba je bilo mazam, ki so jim sledile, odprieti oči. In v tem delu so se izkazala komunistična predvidevanja pravilna. Stanje delavskega pokreta v današnji Nemčiji, kjer je Kom. stranka na ta način pridobila zaupanje velike večine delavskega razreda, na Poljskem, kjer nam potek zadnjih dogodkov pravič, da se je začel isti proces, na Čehoslovaškem in v mnogih drugih deželah, nam to potrije.

Treba je bilo zavzeti določeno stališče napram **fašizmu**, ki je popolnoma svojevrsten pojav današnjih socialističnih bojev. Popolnoma pravilno se more fašizem imenovati danes — socializem propadlih plasti male buržauzije. Ni to le tolpu ob buržauziji plačanih elementov, ampak, gibanje določenih družabnih plasti, ki stremi za izboljšanjem svojega položaja v katerega jih je pahnila ogromna povojna gospodarska kriza. Le da je razpoloženje teh plasti in njihovo kratkovidenost znašla izrabiti buržauzija, da jih je razljutila in nahukala proti delavskemu razredu, obejočajoj jim radikalnih ukrepov za izboljšanje njihovega položaja. Izkušnje v Italiji nam jasno kažejo nadaljni potek dogodkov. Buržauzija ni in ne bo mogla zadovoljiti zahtevnih množic. Njihovo nezadovoljstvo bolj in bolj izpodkopava temelje fašizma in kapitalizma sploh. Neprestane krize v fašistični stranki nam to jasno kažejo Razočarane mase zahtevajo udejstvitev «fašističnega» programa, še bolj reakcionarne politike, misleč, da doščejo na ta način boljši košček kruha, medtem ko se nam predstavlja kapitalistična buržauzija v osebi Mussolinija, Massima Rocca i. dr., kot struja ki stremi po povratku zakonitosti, po koaliciji z demokratskimi in liberalnimi elementi v deželi itd. V Nemčiji je to nasprotno šlo tako daleč, da je Kahr na Bavarskem, predstavnik velekapitala, z orozjem v roki udružil Hitlerjevo ustavo, ki je predstavljal ravno stremljenje fašističnih malomeščanskih množic po izboljšanju položaja potom reakcionarne politike.

Komunistična internacionala je dobro pretehtala položaj in videla, da stremljenje malomeščanskih množic pravzaprav ni nasprotno stremljenju delavskega razreda. Videla je, da je v bistvu stremljenje obeh socialističnih slojev pravzaprav isto. Tudi malomeščanstvo tri dani pod udareci gospodarske krize, izpod katerih bi ga morala rešiti edinole skupina borba s proletariatom. Na drugi strani delavski razred ne more zmagati, tako ni pridobil na svojo stran širših plasti malomeščanstva, ali jih vsaj neutraliziral. V Italiji smo celo doživeli, da je buržauzija ravno potom teh malomeščanskih množic udušila v krvi revolucionarni delavski pokret. Treba je bilo torej usmeriti politiko naprav fašizmu na ta način, da pridobi revolucionarni proletariat, da množice na svojo stran, da jim do kaže, da ni on njihov nasprotnik, ampak buržauzija, ki izkoristi in nadljuduje obadvaj. V tem tisti bistvo našega političnega boja proti fašizmu. Na žalost je naša stranka v Italiji šele v zadnjem času prisla do tege preprizanja. Kakšne ogromne rezultate je s to taktiko imela naša stranka v Nemčiji, more videti le človek, ki nekoliko od bliže zasleduje potek dogodkov tam gori, kot je to mogoče iz Italije, ki jo skuša reakcija obdati s kitajskim zidom. Nemški Kom. stranki se je s to taktiko približevanja fašističnim masam posrečilo večino malomeščanskih mas odtegniti fašističnemu uplivu, trdno se zasidrati v proletariziranih srednjih stanovih, med inteligenco itd. in na ta način populoma paralizirati fašistični pokret.

Izmed drugih vprašanj stopa na površje **nacionalno vprašanje**, na-

Iz vedno bolj lastne krize, povzročene po poznejših kapitalistih, se jasno očrtava meščanska diktatura, pohod katerih pospešujejo izdaljski social-patriotje, z Ebertom na čelu. V pretečenem tednu se je vladna kriza pojavila. Kancler Stresemann je dobil nezaupnico in je moral odstopiti, kar je imelo za posledico, da je mnogo krajjevih skupin pristopilo k Komuni-stični stranki.

Vladni predsednik Ebert, ta prototip zloginske nemške socialdemokracije je, predvsem odide definitivno s svojega mesta (ker bo navsezadnje, po vseh dovršenih luhparijah, postal nepotreben), hotel se enkrat dokazati svojo ljubezen do proletariata s tem, da je dal polnomocje državnemu komisarju, generalu von Seektu.

Prvo delo tega je bilo, da je dal razpustiti Komunistično stranko Nemčije in vse njene organizacije, kakor tudi komunistične omladinske organizacije.

Pri tem se je hotelo vrati tudi nekako peska v oči delavstvu. Z istim de-kretom, s katerim se razpušča Kom. stranka in kom. organizacije, se razpuščajo tudi fašistične. To je hincavčina, je cinizem, ki nima para! Medtem, ko se arietirajo organizacijske funkcionarji, se izvršujejo hišne preiskave in se brutalno postopez delavel, se monarhisti nemoteno pripravljajo.

Tako je novembarska republika likvidirana. Na Bavarskem je vzel Kahr v roke oblast. V celi državi pa generali Seekt.

Neizreceno trpljenje tazi nad proletariatom in nad srednjimi sloji. Cene so naraste do bajne visocine in rastejo dnevno. Na milijone nemških delavcev je cestni. Plače in doklade ne zadostujejo za ustanjenje gladui. Neštivilni so smrtni slučaji vsled onemoglosti.

Nemško gospodarstvo ni drugega kot razvalina. Država je v popolnem razpadu in Weimarska ustava ni drugega kot kos papirja. Demokratična republika, dedscina proletarske revolucije 1918. je v rokah militaristov in monarhistov, v rokah roparjev težke industrije in vseh dobitkarjev.

Fašistična diktatura je diktatura Stinnesa in podobne sodrge. Njihovim ukazom na razpolago stoji Ludendorff, Kahr, Seekt i. t. d. Stari režim je pred vratimi.

Nemški proletariat pa ne bo klonil.

Narušenja kriza ne bo gotovo ustvari-

Glasilo Komunistične stranke Italije

„Ni pameten tisti, ki ne napravi nobenih napak. Takih ljudi jih ni in jih ne more biti. Pameten je tisti, ki ne zagreši posebnih bistvenih napak in ki razume jih hitro in lahko popravi.“

N. LENIN.

cionarnim **kmetskimi** plastmi. Zopet je jasno, da se je treba približati manj kmetskega prebivalstva, ki danes sledijo raznim agrarnim strankam, katerih voditelji so zopet predstavniki izkorisovalcev. Kmetskemu ljudstvu treba dokazati, da more edino-le potom skupne borbe z delavstvom dobespi do boljšega položaja, ubraniti se usušnjenju s strani industrialnega in veleposeteških kapitala. Potrebo te skupne borbe za kmeta, kakor tudi za delavca so kravno dokazali ravno dogodki v Bolgariji. Komunistična internacionala je dala tej potrebi izraza s parolo **delavško-kmetske vlade** in s pripravljanjem **Rdeče kmetske internacionale**, ki naj združi vse revolucionarne kmetske organizacije, ki so voljne boriti se zajedno s proletariatom, v enotno organizacijo, ki bi obsegala vse. Pripravljalna konferenca internacionale se je vršila pred kratkim v Moskvi. Plodovito te taklike vidimo danes v Bolgariji, kjer je Kom. stranka uspelo združiti okrog same ogromno večino pristašev pok. Stambolijskega. Še celo pri zadnjih volitvah je na podlagi tega spoznamo inačico delavne mase upravljajo »nacionalnih« buržoazij, ki na redne ideale le toliko časa potrebujejo, dokler se ne odrešijo konkurenco s strani drugorodnih kapitalistov. Na Irskem, v zadnjem času v Nemčiji, na Češkem, Poljskem, posebno v Jugoslaviji in končno tudi pri nas v Jul. Krajini imamo pojav narodnega začiranja, tlačenja, usušnjenja, imamo nacionalne boje, v katerih se udeležujejo znatne široke plasti delovnega ljudstva, slediči raznim narodnim buržoaznim strankam, misleč, da si na ta način pridobi izboljšanje svojega socialnega in kulturnega položaja. Kominter je tako uvidela važnost tega momenta in si začrtala tudi v tem vprašanju jasno pot. Treba delovnim masam tlačenih narodov in manjšin dokazati, da je buržoazija nesposobna rešiti nacionalno vprašanje, da gre njen nacionalni boj le za tem, da si utrdi svoj položaj na račun delavškega razreda in da si morejo delovna ljudstva tlačenih narodov in narodnih manjšin edino-le v skupnem boju z revolucionarnim proletariatom končno zasigurati rešitev in dobespi do svoje nacionalne svobode in neodvisnosti. Zopet moremo tu pokazati na Nemčiji, koliko se je s to politiko doseglo. K. P. D. je popolnoma uničila upliv nacionalističnih meščanskih strank, ki so propovedovali sveti narodni boj proti protfrancoskim tlačiteljem, med nemškim delovnim ljudstvom.

Izkušnje današnjih socialističnih bojev so pokazale nadalje očitno potrebo po sodelovanju proletariata z revolu-

cijalnimi plasti. Zopet je jasno, da se je treba približati manj kmetskega prebivalstva, ki danes sledijo raznim agrarnim strankam, katerih voditelji so zopet predstavniki izkorisovalcev. Kmetskemu ljudstvu treba dokazati, da more edino-le potom skupne borbe z delavstvom dobespi do boljšega položaja, ubraniti se usušnjenju s strani industrialnega in veleposeteških kapitala. Potrebo te skupne borbe za kmeta, kakor tudi za delavca so kravno dokazali ravno dogodki v Bolgariji. Komunistična internacionala je dala tej potrebi izraza s parolo **delavško-kmetske vlade** in s pripravljanjem **Rdeče kmetske internacionale**, ki naj združi vse revolucionarne kmetske organizacije, ki so voljne boriti se zajedno s proletariatom, v enotno organizacijo, ki bi obsegala vse. Pripravljalna konferenca internacionale se je vršila pred kratkim v Moskvi. Plodovito te taklike vidimo danes v Bolgariji, kjer je Kom. stranka uspelo združiti okrog same ogromno večino pristašev pok. Stambolijskega. Še celo pri zadnjih volitvah je na podlagi tega spoznamo inačico delavne mase upravljajo »nacionalnih« buržoazij, ki na redne ideale le toliko časa potrebujejo, dokler se ne odrešijo konkurenco s strani drugorodnih kapitalistov. Na Irskem, v zadnjem času v Nemčiji, na Češkem, Poljskem, posebno v Jugoslaviji in končno tudi pri nas v Jul. Krajini imamo pojav narodnega začiranja, tlačenja, usušnjenja, imamo nacionalne boje, v katerih se udeležujejo znatne široke plasti delovnega ljudstva, slediči raznim narodnim buržoaznim strankam, misleč, da si na ta način pridobi izboljšanje svojega socialnega in kulturnega položaja. Kominter je tako uvidela važnost tega momenta in si začrtala tudi v tem vprašanju jasno pot. Treba delovnim masam tlačenih narodov in manjšin edino-le v skupnem boju z revolucionarnim proletariatom končno zasigurati rešitev in dobespi do svoje nacionalne svobode in neodvisnosti. Zopet moremo tu pokazati na Nemčiji, koliko se je s to politiko doseglo. K. P. D. je popolnoma uničila upliv nacionalističnih meščanskih strank, ki so propovedovali sveti narodni boj proti protfrancoskim tlačiteljem, med nemškim delovnim ljudstvom.

Peter Razbojniki

POLITIČNI PREGLED

Nemčija

Iz vedno bolj lastne krize, povzročene po poznejših kapitalistih, se jasno očrtava meščanska diktatura, pohod katerih pospešujejo izdaljski social-patriotje, z Ebertom na čelu. V pretečenem tednu se je vladna kriza pojavila. Kancler Stresemann je dobil nezaupnico in je moral odstopiti, kar je imelo za posledico, da je mnogo krajjevih skupin pristopilo k Komunistični stranki.

Pričel je reakcija fašistične skupine, ki je razpravljalo o smernicah, po katerih bi morale delovati zvezde in se tozadovno stavile na glasovanje resolucije različnih struj, to je komunistične, one za »Obrambni odbor« ter sindikalistično-revolucionarnih skupin.

Prisotni delegati **nemških Tovarniških svetov** je obrazložili nemški položaj ter pozabil francoski proletarij na solidarnost z nemškim. Tudi o tem vprašanju se je razvila diskusija in ste bili načinjeno na glasovanje dve resolucije, od katerih je komunistična dobitila večji. Sledi razpravljajo o smernicah, po katerih bi morale delovati zvezde in se tozadovno stavile na glasovanje resolucije različnih struj, to je komunistične, one za »Obrambni odbor« ter sindikalistično-revolucionarnih skupin.

Nato se je razpravljalo o smernicah, po katerih bi morale delovati zvezde in se tozadovno stavile na glasovanje dve resolucije različnih struj, to je komunistične, one za »Obrambni odbor« ter sindikalistično-revolucionarnih skupin.

Ta komunistična zmagu pomeni, da ostane francoska Enotna delovna zvezda tudi za nadaljevanje v podružnicu vsega zanimanja, od njegovega nadaljnega poteka zavisi bodočnost vsega delavškega gibanja za dolgo vrsto let.

Pričel je reakcija fašistične skupine, ki je razpravljalo o smernicah, po katerih bi morale delovati zvezde in se tozadovno stavile na glasovanje dve resolucije različnih struj, to je komunistične, one za »Obrambni odbor« ter sindikalistično-revolucionarnih skupin.

Način, s katerim se le trati čas, v dobre razmeri, da bodo delavci pristopili ali ne, ker nismo prisiljeni v moje organizacije. Toda tukaj morajo biti preveratni elementi ki delajo zdrabno. In gotovo se bo viheta palica nad vašimi glavami!«

Tako je govoril ta možakar, ampak drugi dan so ostale pristopnice vseeno izpolnjene.

Za fašizem in za njegove korporacije je, da je vseeno mnogo, vseslošna navdušenja in obudovanja. Navdušenje se De Rivera, Stinnes in Krupp, Ehrhard, Hitler, Cankov, Horthy i. t. d.

FRANCIA. V Bourges-u se je vršil kongres **Engtole delavške zvezde** (rdeče), v svrhu da razpravlja predvsem o zvezničnih smernicah, o pristopu k Moskvi in o sindikalnih odborih.

Vsič se je najprej kongres slovenskih sekcij posebej, kar je imelo na drugi strani tudi svojo dobro stran. Ni bilo onega nepravljajo, s katerim se le trati čas, v dobre razmeri, da bodo delavci pristopili ali ne, ker nismo prisiljeni v moje organizacije. Toda tukaj morajo biti preveratni elementi ki delajo zdrabno. In gotovo se bo viheta palica nad vašimi glavami!«

Nato se je razpravljalo o smernicah, po katerih bi morale delovati zvezde in se tozadovno stavile na glasovanje dve resolucije različnih struj, to je komunistične, one za »Obrambni odbor« ter sindikalistično-revolucionarnih skupin.

Nato se je razpravljalo o smernicah, po katerih bi morale delovati zvezde in se tozadovno stavile na glasovanje dve resolucije različnih struj, to je komunistične, one za »Obrambni odbor« ter sindikalistično-revolucionarnih skupin.

Ta komunistična zmagu pomeni, da ostane francoska Enotna delovna zvezda in se tozadovno stavile na glasovanje dve resolucije različnih struj, to je komunistične, one za »Obrambni odbor« ter sindikalistično-revolucionarnih skupin.

Ta komunistična zmagu pomeni, da ostane francoska Enotna delovna zvezda in se tozadovno stavile na glasovanje dve resolucije različnih struj, to je komunistične, one za »Obrambni odbor« ter sindikalistično-revolucionarnih skupin.</p

